

Kto je najväčší nepriateľ slovenského zdravotníctva? - jednoznačne Ministerstvo!

- CZ24 News | 9. ríjna 2022

SLOVENSKO: Lekár analyzuje situáciu v zdravotníctve

Lekársky odborový zväz zorganizoval hromadné výpovede lekárov, zamestnaných v nemocniciach. Výpovede podalo asi 2000 lekárov a od 1.10. 2022 im plyní dvojmesačná výpovedná lehota.

Korporátne médiá tento krok lekárov komentujú veľmi zdržanlivo, skôr negatívne, v celkovom kontexte ale veľmi skreslene. Všetci rozprávajú a píšu len o tom, že lekári chcú vyššie platy, absolútne nikto nespomína ďalšie požiadavky, ktorých je celkovo osem.

Keď som si tých **osem požiadaviek** prečítal, bol som prekvapený ich miernosťou, nie je v nich žiadny radikalizmus. V žiadnom prípade ich nemožno pokladať za prehnané a nesplniteľné! Seriózny minister zdravotníctva by ich splnil počas prvého mesiaca svojho pobytu na ministerskej stoličke.

Je potrebné si uvedomiť, že

problémom nie sú lekári, ktorí tu pracujú, ale lekári, ktorí Slovensko opustili a odišli pracovať do cudziny

Hlavná príčina: Únik mozgov

Ich počet je zhruba 3500 až 4000, presné číslo nikto nepozná, pretože to nikto neeviduje. Exminister Zajac 28.8.2022 v rozhovore s E. Balaškovou vyhlásil, že na Slovensku **ročne promuje okolo 800 lekárov, ale zostáva tu z nich okolo 150.**

Menej, ako štvrtina! To číslo je katastrofálne, **toto je podstata problému**, pretože **v zdravotníctve sa úplne zastavila prirodzená cirkulácia generácií**. Mladí odchádzajú a zostávajúci starnú, prichádzajú do geriatrického veku, ale stále pracujú, pretože ich nikto nenahrádza!

Ak sa tento únik mozgov urýchlene nezastaví, zdravotníctvo v krátkom čase skolabuje z takej smutnej príčiny, že lekári jednoducho vymrú

V žiadnej inej profesii nie je takýto masový únik mozgov. Prečo sa to deje? Na pochopenie uvediem jednu drobnú osobnú skúsenosť, ktorá problematiku veľmi presne charakterizuje. Pred časom jeden mladý lekár po atestácii, čiže keď nadobudol plnú kvalifikáciu špecialistu, dával v Nitre výpoveď. Náhodou som ho v areáli nemocnice stretol a keďže sme spolu dobre vychádzali, spýtal som sa ho na to:

„Počul som, že ste dali výpoveď.“

„Áno.“

„A kde odchádzate?“

„Do Nemecka.“

„Hm, idete za lepšími podmienkami.“

„Nie, utekám pred zlými!“

Hovoril mi to s horkosťou v hlase, vôbec sa na to Nemecko netešil! On neutekal za lepším platom, on utekal pred zlými podmienkami! Tí lekári, ktorí odchádzajú, nie sú vyslovene ekonomickými emigrantami!

Ak tri štvrtiny absolventov medicíny odchádza tak, že sa na Slovensku ani nepokúsia zamestnať, znamená to, že **už počas štúdia získali presvedčenie, že tu nemajú perspektívu!** Toto je kľúčový problém, ktorý nevyrieši ani splnenie 8 požiadaviek odborárov, môže ho len čiastočne korigovať.

Kde hľadať korene problému? Slovensko v ére samostatnosti malo **19 ministrov zdravotníctva**, z ktorých iba dvaja niečo dokázali. Prvým bol MUDr. **Viliam Soboňa** v rokoch 1992-1993, ktorý uviedol do života Katalóg výkonov, platiaci do dnes a už 17 rokov nebol ani novelizovaný. Ide o cenník, podľa ktorého zdravotné poisťovne preplácajú ambulantnú zdravotnú starostlivosť. Druhý bol MUDr. **Rudolf Zajac** v rokoch 2002-2006, ktorý vypracoval v r. 2004 legislatívu piatich zdravotníckych zákonov, známych ako Zajacova reforma.

MUDr. Zajac je do dnes pre politikov fackovací panák, ale jeho reformné zákony stále platia, prešli len kozmetickými novelizáciami. Odvtedy už prešlo dlhých 18 rokov. Ostatní ministri predstavujú panoptikum bezvýznamných figúr, ktorí neurobili nič dôležité. Ako je možné, že v rezorte roky pretrváva doslova mŕtvolné ticho?

Prečo zdravotnícki odborári nedokážu presadiť ani naozaj samozrejmé veci? Konceptuálne vybavený analytik vidí, že **zdravotníctvo**, ako uzavretý systém, **zlyháva na metodologickej a filozofickej priorite, čo sú fundamentálne priority.**

Príčina zlyhania spočíva v personálnom zložení riadiacich zdravotníckych štruktúr. Súčasný minister zdravotníctva je síce lekár, ale je viac vojak, ako lekár, stačí si pozrieť jeho životopis. **Dvaja štátni tajomníci na ministerstve sú nelekári.**

Na ministerstve je desať sekcií, na čele deviatich sú nelekári, len jedna je vedená lekárom, ale ten je vedením sekcie len poverený, možno o pár dní aj desiaty generálny riaditeľ bude nelekár.

VŠZP je vedená predstavenstvom, na čele ktorého je nelekár, v predstavenstve je jeden lekár. Dozorná rada VŠZP má 6 členov, ani jeden nie je lekár.

Úrad pre dohľad nad zdravotníckou starostlivosťou má na čele predsedníčku, ktorá nie je lekárkou. Predsedníčka zdravotníckeho výboru NRSR nie je lekárkou.

Lekári boli z riadiacich štruktúr zdravotníctva vyhnaní!

Ako môžu odborári niečo vyrokovať, keď ich ľudia z riadiacich štruktúr jednoducho nechápu, lebo medicínsku realitu poznajú len sprostredkovane, chýba im osobná skúsenosť. A keďže problematiku do hĺbky nechápu, nemajú ani motiváciu niečo meniť – držia sa zásady „kto nič nerobí, nič nepokazí“.

Dovolím si položiť rečnícku otázku: Ako by fungovalo ministerstvo obrany, keby tam na žiadnom

vedúcom poste nebol vojak? A ministerstvo spravodlivosti bez právnikov? Fungovali by asi tak, ako teraz ministerstvo zdravotníctva.

Tri kroky ako dostať zdravotníctvo z marazmu

Aby sa slovenské zdravotníctvo dostalo zo slepej uličky, je potrebné, aby sa ministrom zdravotníctva stal človek ktorý dokáže urobiť tri kroky:

- 1.Hlboký, nekompromisný personálny audit na ministerstve zdravotníctva.
- 2.Hlboká novelizácia Zjacoých zákonov, ktorá zmení ich filozofiu.
- 3.Dofinancovanie zdravotníctva. Toto je ale úloha pre politikov, nie pre odbory.

Jeden môj priateľ, profesionálny umelec, s obľubou používa bonmot, že najväčším nepriateľom slovenskej kultúry je ministerstvo kultúry. Tento jeho bonmot ma inšpiroval jednak k názvu tohto článku a aj k odpovedi na otázku, ktorá je v názve. S dávkou sarkazmu môžem konštatovať, že **najväčším nepriateľom slovenského zdravotníctva je Ministerstvo zdravotníctva SR.**

AUTOR: MUDr. Štefan Paulov

[ZDROJ](#)